

Lepote Selške doline

Aleksander Čufar

Vse prevečkrat nas naglica današnjega časa prikrajša za lepote, ki smo jih že večkrat videli na različnih razglednicah ali v kakšni knjigi. Nekateri menite, da je pri nas lepo, da pa ni nekaj takega, kar bi izrazito izstopalo. Vendar se motite, v majhni dolini pod Ratitovcem imamo kaj pokazati.

Pomlad nam nudi čudovite barve, enkrat rumeno, spet drugič vijolično. Če ste že videli travnike, polne regrata, polj, polnih žafranov, v Martinj Vrh prav gotovo še niste. Kot preproga, stkana iz cvetov, ki pokriva še vedno premraženo zemljo.

Pride poletje, prevladuje zelena barva, ki vedno bolj temni. Lepo, pa vendar ne nekaj posebnega. Kar naenkrat prihrumi nevihta, posije sonce in že imamo enkratni prizor mavrice nad cerkvijo sv. Marka v Spodnjih Danjah. Mavrica je kot

nebeški svod in nebesa nad njim nam niso več tako zelo daleč.

Dolge sence in zlato obarvano listje na drevesih nas opozarjajo, da je v goste prišla jesen. Pogled z Ratitovca po dolini navzdol nam lepo prikaže, kako malo prostora je v dolini in kako lepah linij so hribi, ki nas obdajajo. Vse je tako urejeno, ničesar ne bi odvzeli in nič dodali.

Leto se konča z zimo in verjetno ni lepšega kot v hladnem zimskem jutru občudovati, kako sonce obarva našo najvišjo goro. Topli rdeči odtenki njenega vrha se lepo podajo hladnemu modremu gozdu v dolini, skupaj pa prikažeta prizor, ki nam bo ostal za vedno v spominu.

Aleksander Čufar, EFIAP/b

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar